Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31638
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

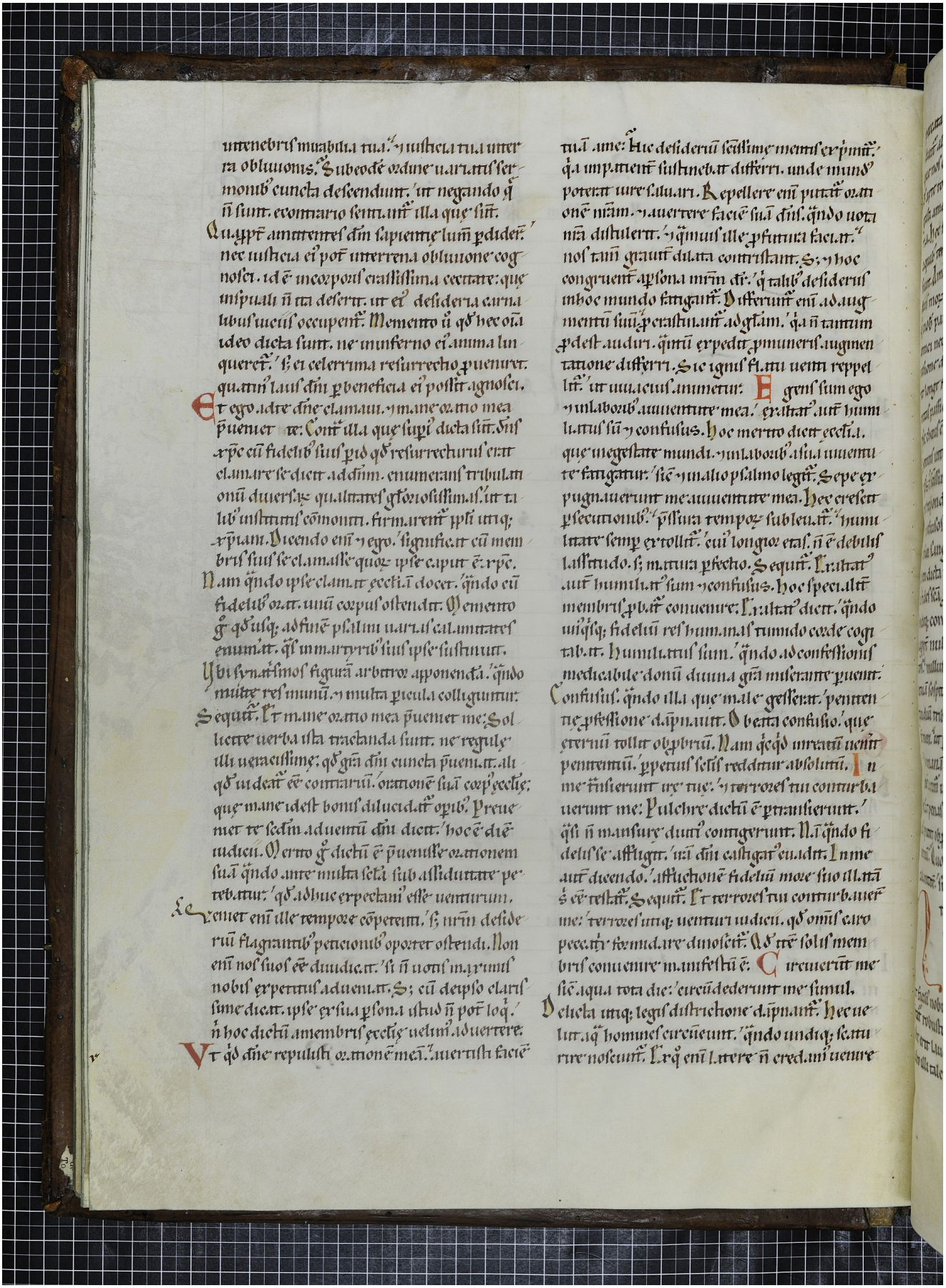

uitenebris mutabilia tua. ⁊ iustitia tua uiter
ra obliuionis. Subiacebe ordine uariatus ser
monib' cuncta descendunt. ut negando q
ñ sint. ecomtrario semp. uitē illa que sunt.
Quippe amittentes dñm sapientie lumē p̄dedit.
nec iustitia ei' pot' interrena obliuione cog
nosci. id ē incorporis crassissima cecitate: que
mispiuali ñ tta deserit. ut ei' desideria carna
libus uiciis occupent. Memento ů q' hec oia
ideo dicta sunt. ne in inferno ei' anima lin
querēt. ⁊ si ei celerrima resurrectio p̄ueniret.
qu. tmñ laus dñi p beneficia ei' posset agnosci.
Et ego. adte dñe clamaui. ⁊ mane oratio mea
p̄ueniette: Cont' illa que supi' dicta sunt. Sus
rpe cū fidelib' suis p̄ id q' resurrecturus erat
clamare se dicit. ad dñm. enumerans tribulat
onū diuersas qualitates gloriosissimas. ut ta
lib' instructis cōmonit. firmarent ipsi utiq;
rpiam. Dicendo enim ego. significat cū mem
bris suis se clamasse quoq; ipse caput ē rpe.
Nam qndo ipse clamat ecclia docet. qndo cū
fidelib' orat. unū corpus ostendit. Memento
g' q' usq; ad finē psalmi uariat calamitates
enumerat. qs in martyrib' suis ipse sustinuit.
Ubi synaclinos figurā arboreo apponendā. qndo
multe res mundi. ⁊ multa pericula colliguntur.
Sequit. Et mane oratio mea p̄uenet me: Solli
cite uerba ista tractanda sunt. ne regule
illi uerissime. q' gra dñi cuncta p̄uenit. ali
q' uideat ē contrariū. oratione sua corp' ecclie.
que mane idest bonis diuiciis opib'. Preue
niette sedm aduentū dñi dicit. hoc ē die
iudicii. Verto g' dicti ē p̄uenisse oationem
suā qndo ante multa secla sub assiduitate pe
teb.tur. q' adhuc expectant esse uenturum.
Leuiet enim ille tempore cōpetenti. si nrm deside
riū flagrantib' petitionib' oportet ostendi. Non
enim nos suos ē diuidit. si ñ uoluit magnus
nobis expectatus aduenit. Sed cū deipso clari
sime dicit. ipse ex sua p̄sona aliud ñ pot loq.
in hoc dicti amembris ecclie uelim. aduertere.
Vt q' dñe repulisti oratione mea. auertisti faciem
tuā a me: Hic desiderū sectissime mentis expimit.
q' a impetrare sustinebat differri. unde mundi
poterat iure suspicari. Repellere enim putat ora
one mam. ⁊ auertere faciem suā dñs. qndo uota
nra distulerit. ⁊ qmuis ille p̄futurā faciat.
nos tmñ grauit dolemus contristant. Sed ⁊ hoc
congruenter ap̄sona mrm dic. q' talib' desideriis
in hoc mundo fatigant. Differunt enim ad aug
mentū suū. perstinuit ad gtam. q' a ñ tantum
p̄dest audiri. qmū expedit p̄muneris augmen
tatione differri. Sicut ignis flatu uentis reppel
lit. ut uiuat eius animetur: Egens sum ego
⁊ in laboribus a iuuentute mea. exaltat' autē humi
liatus sū ⁊ confusus. Hoc merito dicit ecclia.
que in egestate mundi. ⁊ in laboribus a sua iuuentu
te fatigatur. sicut ⁊ in alio psalmo legit. Sepe expu
gnauerunt me a iuuentute mea. Hec crescit
p̄secutionib'. p̄sentia tempora subleuat. humi
liate semp exaltat. cui longior etas. ñ ē debilis
lassitudo. sed maturia p̄fecto. Sequit. Exaltat'
autē humiliat' sum ⁊ confusus. Hoc specialit
membris p̄bet conuenire. Exaltat' dicit. qndo
uigesq; fidelū res humanas rumido corde cogi
tab.t. Humiliatus sum. qndo ad confessionis
medicabile donū diuina gra miserante p̄uenit.
Confusus. qndo illa que male gesserat. penitentie
p̄fessione dapnauit. O beata confusio. que
eternū tollit oprbriū. Nam qcqd uitiatū uenit
penitentiū. ypertus sesis redditur absolutū. In
me finsierunt ire tue. ⁊ terrores tui conturba
uerunt me: Pulchre dicti ē p̄transierunt.
qsi ñ mansure diuti contigerunt. Nam qndo fi
deles se affligit. uti dñi castigat eum adit. In me
autē dicendo. afflictione fidelū more suo illata
s ē relatā. Sequit. Et terrores tui conturbauer
me: terrores utiq; uenturi iudicii. q' omis caro
pecc.tis formidare dinoscit. Q' tē solis mem
bris conuenire manifestū ē. Circuierūt me
sic aqua tota die: circū dederunt me simul.
Decicta utiq; legis districtione dapnauit. Hec ue
lut aq' homines circūeunt. qndo undiq; se atu
rire nouerunt. Exq' enim intere ñ credam uenire